

Achtste Zomeravondwandeling met IVN Gulp & Geul (dinsd. 23 augustus 2005).

Enig optimisme, paraplu en een jasje of dikke trui waren vanavond noodzakelijk om de achtste zomeravondwandeling uit die reeks van 9 in 2005 te voltooien. Voor de gids en aanhang geen probleem. Een meid uit Ede had het weer geregeld want zij wilde een mooie tocht tijdens haar paar vrije dagen maar blijkbaar had zij bij de verkeerde goden aan de deur geklopt. Het zij haar vergeven want gelukkig bleken ook andere goden hun collega aardig te kunnen bijsturen.

Gewapend met onze paraplu vertrokken we en menige keer moest het gezelschap even wachten op een fotograferende deelnemer die deze avond

weer in tekst en beelden tracht weer te geven. Het plenzen verruilde soms van plek met een gestaag dalende vochtigheid maar de groep ondervond nauwelijks hinder. Je sleept alleen een paraplu extra als bagage mee.

Vandaag geen spectaculaire zaken maar toch genoeg plantjes, sporen en beelden om bij stil te staan en de uitleg van de gids over je neer te laten dalen. Op weg richting Elkenrade was de paraplu bijna overbodige ballast maar dit bleek vaak tijdelijk. Weer herkennen we diverse sporen van muizen en de onvermijdelijke das. Het Sluijsmanskruutske laat onze gids weer in het verleden duiken en even verder toont een maïsveld

duidelijk zichtbaar de gevolgen van die forse hagelbui enkele dagen eerder. De rafelige en kapotgeslagen bladeren bieden weer aanknopingspunten voor nieuwe verhalen over onweer, hagel, bliksem en de soms fatale gevolgen voor mens en plant. Hoewel vaak onzichtbaar zal zulk weder ook desastreuze invloed hebben op ons insectenbestand maar vrolijk fladderende vlinders laten even later zien dat hun en vele andere insecten niets is overkomen.

Afhankelijk van hun standplaats pronken onze plantjes nog steeds met zomerse kleuren maar het is duidelijk dat de herfst oprukt. Het vochtige weer en de koele periode biedt vooral paddestoelen alle kansen om vervroegd aan het herfstseizoen te beginnen. De berm links en rechts vertonen soms heel andere samenstellingen maar dit zal de lichtinval ofwel de ligging alsook de hoge begroeiing veroorzaken. Onderweg ontdekken we tientallen fraaie exemplaren maar we laten heel verstandig de naamgeving over aan deskundigen.

Vanavond geen Woeste Gracht maar natuurlijk wel imponerende verhalen over dit stukje droogdal dat blijkbaar die dag een maibeurt had gekregen. Misschien heeft het telefoontje van onze gids over dames met overal kriebels en jeuk een beetje bijgedragen om wat extra vaart te zetten achter het onderhoud van de wandelpaden in de omgeving. Wij moeten nog hoger

en uiteindelijk bereiken we de rand van dit plateau te Elkenrade. Wijlre ligt in de diepte van het immense Geuldal. Er is een fors hoogteverschil tijdens de wandeling overwonnen.

De gids kan wel routes plannen maar ook het weer bepaalt onderweg hoe we keuzes maken om weer ons eindpunt te bereiken. Bovendien beginnen ook

de avonden snel donker te worden. We verlaten het zeer karakteristieke Elkenrade met zijn schitterende plekje en woningen en de afdaling volgt. Wederom genieten we van fraaie beelden over het Geuldal, we maken kennis met een uniek en ongekend natuurverschijnsel: zon in augustus 2005. Even verder staan we weer stil bij een eik die aangetast is door een zwam. Een prachtige vruchtlichaam op de stam zorgt binnenkort waarschijnlijk voor het definitieve einde van deze nu al misvormde boom.

Ook hier blijven we voorzichtig inzake de naam voor deze prachtig gevormde aantasting. Deze zwam lijkt echter het meest op de Zwavelzwam (*Laetiporus sulfureus*).

Deze soort komt veel voor op loofbomen zoals de eik, robinia, tamme kastanje, populier, esdoorn, fruitbomen en wilg. We zien deze zwam voornamelijk op stam en takken, waar oude snoeiwonden en andere beschadigingen zijn. De jonge paddestoel heeft geel, sappig vlees dat op den duur bleek en kaasachtig droog wordt. Bewaard gebleven exemplaren van het vorige najaar zien er dan heel anders uit zodat men ze nauwelijks meer als Zwavelzwammen herkent. In hun volle groei zijn ze herkenbaar aan de goudgele druppels die aan de rand en de onderkant

worden afgescheiden maar de regenval van vanavond zorgt dus ook voor veel druppels. De vruchtlichamen zijn eenjarig, maar het mycelium groeit in de boom door en zorgt uiteindelijk ook voor het afsterven van de gastheer. Deze zwam komt voor tussen mei en november en veroorzaakt bruinrot in het kernhout en is dan ook een gevreesde parasiet.

We blijven dalen en belanden vrij snel in Wijlre alwaar een onzer deelnemers voortijdig de groep verlaat want haar huis is immers op de hoek. De rest vervolgt de route tot bij het grote gebouw tegenover het station. Onze gids wil even napraten en dat bij voorkeur binnen. Onze Edese Marjo levert voldoende gesprekstof op waarom de weergoden voor het eerst in afgelopen jaren ons een beetje in de steek lieten. We spreken af haar een herkansing te bieden. Ons weervrouwje van deze week maakt ons best wel nieuwsgierig !

